

Σύντομη προσέγγιση των θεωριών και ιδεών του Μαρξ

5 Μαΐου, 2017 in Κοινωνική Θεωρία

0

ELEARNING

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Πολιτικές και συστήματα υγείας στην Ελλάδα και το Εξωτερικό-Α' βαθμια φροντίδα
Πολιτικές και συστήματα υπηρεσιών ψυχικής υγείας

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ο Γερμανός φιλόσοφος και επαναστάτης σοσιαλιστής Καρλ Μαρξ δημοσίευσε το Κομμουνιστικό Μανιφέστο και το Κεφάλαιο, δύο θεμελιώδη αντικαπιταλιστικά έργα που αποτελούν τη βάση του μαρξισμού.

Ο μαρξισμός πέτυχε τον πρώτο μεγάλο θρίαμβό του στη ρωσική επανάσταση (1917-21, όταν η κατώτερη τάξη ανέτρεψε τριακόσια χρόνια κυριαρχίας), όταν ο επιτυχημένος ηγέτης της Βλαντιμίρ Ίλιτς Λένιν (1870-1924), ακόλουθος των ιδεών του Μαρξ, οργάνωσε τη Σοβιετική Ένωση ως “δικτατορία του προλεταριάτου” (χώρα όπου κυβερνούσε η κατώτερη τάξη). Ο Λένιν στήριξε τη νέα του κυβέρνηση στη φιλοσοφία του Μαρξ όπως ο ίδιος ο Λένιν την είχε ερμηνεύσει. Έτσι, ο Μαρξ έγινε παγκόσμια προσωπικότητα και οι θεωρίες του αποτέλεσαν αντικείμενο παγκόσμιας

προσοχής και αμφισβητήσεων (ανοιχτές ως προς την ερμηνεία). Ο Μαρξ έγραψε εκατοντάδες άρθρα, μπροσούρες και αναφορές, αλλά μόνο πέντε βιβλία.

Η παγκόσμια ελκυστικότητα του Μαρξ έγκειται στην **ηθική του προσέγγιση στα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα**, στις ιδέες του για τις **σχέσεις μεταξύ θεσμών και αξιών** και στις ιδέες του για τη σωτηρία (από την καταστροφή) της ανθρωπότητας. Ως εκ τούτου, ο Μαρξ γίνεται καλύτερα κατανοητός μελετώντας όχι μόνο τις οικονομικές του αναλύσεις, αλλά και τις θεωρίες του για την ιστορία και την πολιτική.

Η κεντρική ιδέα στη σκέψη του Μαρξ περιλαμβάνει δύο βασικές έννοιες:

ότι το **οικονομικό σύστημα** σε κάθε δεδομένη χρονική στιγμή καθορίζει τις ιδέες => οικονομικός ντετερμινισμός

Και ότι η **ιστορία** είναι μια διαρκής διαδικασία που συμβαδίζει με τους οικονομικούς θεσμούς που αλλάζουν σε τακτικά στάδια.

Για τον Μαρξ, ο καπιταλισμός (οικονομικό σύστημα που χαρακτηρίζεται από ιδιωτική ή εταιρική ιδιοκτησία αγαθών) ήταν το τελευταίο στάδιο της ιστορικής εξέλιξης πριν από τον κομμουνισμό. Η χαμηλότερη κοινωνική ή οικονομική τάξη μιας κοινότητας, όταν παράγεται από τον καπιταλισμό, είναι η τελευταία ιστορική τάξη. Οι δυο μοιραία βρίσκονται σε σύγκρουση – ο ταξικός αγώνας, τον οποίο ανέφερε ο Μαρξ στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο – μέχρις ότου η κατώτερη τάξη κερδίσει αναπόφευκτα. Η “δικτατορία του προλεταριάτου” με τη σειρά της, εξελίσσεται σε κομμουνισμό, όπου δεν υπάρχουν τάξεις και ανισότητες.

Η λογική πρόταση είναι ότι με την τελική εγκαθίδρυση του κομμουνισμού, η ιστορία φθάνει σε απότομο τέλος. Αυτή η μαρξιστική ερμηνεία έχει επικριθεί στον μη-κομμουνιστικό κόσμο ως ιστορικά ανακριβής, επιστημονικά αδύναμη και λογικά απαράδεκτη. Παρ' όλα αυτά, το μήνυμα του Μαρξ για έναν επίγειο παράδεισο (μια κοινωνία χωρίς τάξεις) έδωσε σε εκατομμύρια κόσμο την ελπίδα και νέο νόημα στη ζωή.

Πηγές: notablebiographies.com, biography.com

Απόδοση: Ελένη Τομπέα

Επιμέλεια: Ντουνής Ανδρέας

socialpolicy.gr